

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Una Carmen de Barcelona

La nostra Carmen vol ser la crònica d'un homicidi, de l'assassinat violent d'una dona.

Robada a la imatgeria de Luís Buñuel, la mise-en escène es nodreix del xerès agre dels tablaos de les Rambles i de la fragància de taronges i de mar que té el regust amarg de l'absenta dels prostíbuls de Barcelona.

Barcelona als anys seixanta era port de contraban i d'esclaus d'una misèria secular més intensa encara durant la dictadura del general Franco. Segons el règim del dictador celebraven els vint-i-cinc anys de pau sota un estat totalitari que es va mantenir fins a la seva mort.

Carmen cobejosa, intel·ligent i lliure paga el preu més alt, com una Verge perfumada.

A l'estimada memòria de Jordi Ribera i Bergos, artista erudit i liceïsta de cor que tant va treballar per fomentar l'amor a l'òpera i a la seva poètica.

CARMEN

Música de **Georges Bizet**

Llibret de **Ludovic Halévy y Henri Meilhac**

Orquestra de Cambra Terrassa 48

dirigida per **Xavier Puig**

Posada en escena **Jaume Villanueva**

Coreògraf **Kevin Donaire**

Coreografies inspirades en l'univers flamenc

d'Eli Ayala i Nacho Blanco

Disseny de vestuari **Montse Miralles**

Vestuari i utilleria **Anaïs Roca**

Il·luminació **Iris Rodríguez**

Caracterització **Laura Liñán, Mary Cortés**

Regidoria **Juliana Tauber, Aina Delgado**

Directora de producció **Marina Negre**

Violí concertino **Pere Bartolomé**

Mestre del cor **Miquel Villalba**

Mestres repetidors **Jordi Romero, Montse Pujol, Daniel Vidal**

Luminotècnia **IMESDE**

Vestuari i atrezzo **Rafató Teatre**

Traductor **Jordi Monfort**

Fotografia, video i imatge gràfica

Asimètic films, Biel_fpv, Octavi Brull

Anna Martínez, Bernat Arcusa

Comunicació **Jeloudoli**

Figuració programa i cartell

Ester Bastida

**Carmen és una creació filarmònica
d'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA**

Administradora artística **Cristina Raventós**

Direcció artística musical **Xavier Puig, Josep Miquel Mindán,**

Quim Térmens

Director artístic adjunt **Jaume Villanueva**

Patrons fundadors d'honor

Josep Arias Velasco, Xavier Biel, Jordi Ribera Bergós, Èric Varas

Carmen

Don José

Escamillo

Micaela

Remendado

Dancaire

Frasquita

Mercedes

Zúñiga

Morales

Rosanna Cooper

Facundo Muñoz

Joan G. Gomà

Alexandra Nowakwski

Adrià Mas

Jordi Ferrer

Imma Masramon

Maria Jurado

Danil Sayfullin

Alejandro Chelet

Cor:

Sopranos:

Ana Yanini

Ayelén Seras

Alba Mtz. Nieto

Victorina Perez

Marie Laure Butty

Mezzosopranos:

Sara García

Marta Mateu

Nadia Ruseva

Maria Batlle

Carmen Berenguel

Tenors:

Albert Valero

Roger Vicens

José Luis González

Victor Galeano

Carlos Lezcano

Baixos:

Raul Blanguino

Carles Salmons

Ariel Seras

Alejandro Chelet

German Casetti

Ballet

Alex Cabrera

Guillem Calderón

Izan Campos

Guillermo Castillo

Kevin Donaire

Dolça Gallego

Sofía Lasheras

Alejandro Luque

Daniela Martín

Asesores taurinos

Alfonso Casanova

Hugo Casanova

Vestido de novia

Mar Rodríguez Atelier

Capotes

Capotes y muletas Maria José

Figuración

Belén Villarrubia

Montse Gómez

M. Dolores Pérez

Amparo Sota

Margarita de Pablo

Albano García

Carles Salas

Nacho Díez

Paco Pons

Santi Farré

Figuración infantil

Aira Belmonte

Amneris Belmonte

Thiago Sánchez

Vega Sánchez

Eyli Quintas

Amb la col·laboració de

Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre

Muhba. Museu d'història de la ciutat

Museu d'Història de Catalunya

Tablao Flamenco de Carmen

NOTA DEL DIRECTOR

La vaig matar perquè era meva. Crònica d'un crim de violència de gènere.

Amarga i sinistra, exempta d'anacronismes que la puguin relegar a la condició de costumista, la nostra Carmen vol ser la crònica d'un homicidi, de l'assassinat violent d'una dona.

Robada a la imatge de Luís Buñuel, la "mise-en escène" es nodreix del xerès agre dels "tablaos" de les Rambles i de la fragància de taronges i de mar que té el regust amarg de l'absenta dels prostíbuls de Barcelona, port de contraban i d'esclaus d'una misèria secular més intensa encara durant la dictadura del general Franco.

La Barcelona més sòrdida dels anys seixanta és el dèdal on transiten una prostituta tenyida de ros, un torero ascendit a la categoria de Déu i un pobre guàrdia civil borratxo i ranquejant invàlid de guerra.

Carmen i Escamillo són l'al·legoria involuntària i premonitòria de Manolete i Lupe Sino: el torero més gran de tots els temps i la seva experimentada amiga. Lupe Sino, una dona de passat inconfessable, injuriada públicament per la mare del torero i escarnida per l'opinió pública en general. A Lupe l'ajusticien mediàticament fins a convertir la seva vida en un nyap. La luxúria de l'aroma d'un cigar confon, tot sovint, el perfum acre de la sang del brau que agonitza agenollat "en el ruedo".

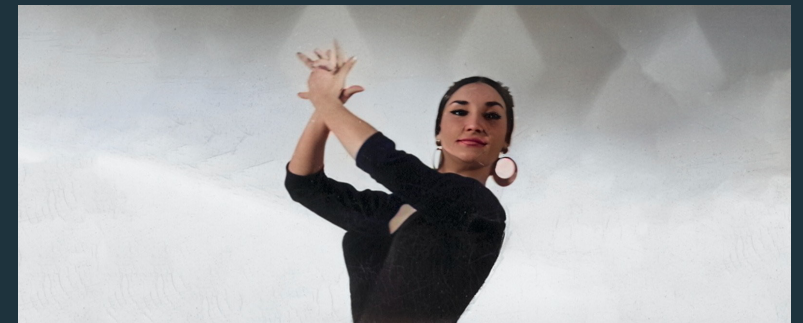
L'analogia entre els sentiments que l'assassinat de Carmen a mans de don José ha suscitat al llarg de la història i el linxament mediàtic al qual la premsa sotmetria Lupe Sino després de mort Manolete el 1947, resulta sorprenent i prodigiosa. Corroborant la moral imperant a l'època, la crònica de successos justificaria el crim titllant-lo de vindicatiu i merescut en considerar la condició moral de Carmen i l'animadversió general que suscitava el seu comportament, el seu hipotètic llibertinatge i la seva relació desclassada amb el conspicu matador.

En aquesta concepció esperpèntica i dantesca, centrada en la tragèdia de la dona, la figura de don José i d'Escamillo ha de resultar ridículament insignificant. De no haver-los separat els avatars de la fortuna, Escamillo i Don José, haurien compartit sort i destí; són idèntica criatura: cara i creu de la mateixa moneda.

Als anys seixanta els fills de l'Espanya profunda somniaven a ser toreros de rang. Els milions i milions d'adolescents que no aconseguien materialitzar la glòria, podien optar entre emigrar a l'estranger, si volien prosperar, o fer-se membres del cos de la Guardia Civil, fundada pel Duc d'Ahumada, el 1844 —pocs mesos abans que Merimée posés fi al manuscrit— precisament per mirar de foragitar els gitanos, contrabandistes i bandolers que habiten la partitura de Bizet .

Carmen és una metàfora taurina de la lídia entre don José —"un napbuf que es troba gran perquè aconsegueix escopir molt lluny"— i le diable qui tente au paradis: Carmen cobejosa, intel·ligent i lliure al preu més alt, ruborosa com una Verge perfumada.

Jaume Villanueva

Fotografia cedida per Carmen Lorente ballarina en aactivo en los años 60 en Barcelona

Argument de la nostra versió de Carmen

Lloc de l'acció: Barcelona, el Raval i les muntanyes de la rodalia

Època: Anys 60 del segle XX

ACTE I

Les Rambles de la ciutat de Barcelona, entre la fàbrica de Tabacs de Filipines i la comissaria de la guàrdia civil.

Micaela busca al sergent don José, en el destacament existent a la plaça. Informada pel caporal Morales i els seus guàrdies que don José vindrà amb el grup que els ha de rellevar, decideix tornar més tard per trobar-se amb el seu paísà. Tot just ha abandonat la plaça quan es produeix el relleu per un destacament capitanejat per Zúñiga, amb el qual ve don José mentre hi ha una desfilada de xiquets que canten alegrement.

Don José és informat de l'arribada de Micaela i espera la visita de la jove que segurament porta notícies de la seva mare, però Zúñiga li demana detalls d'altres dones molt diferents. Allà, a la fàbrica de tabacs, no és on treballen les volubles cigarrereres conegudes per tota la ciutat? José ho confirma complaent, al capità que presta serveis aquí per primera vegada. Llavors sona la campana de la fàbrica per al descans en el treball i amb les altres cigarrereres, surt Carmen, la més bella i desenvolta de totes, a qui tants homes cortejen i que entona una cançó popular d'amor gitano clavant els seus ulls en don José, l'únic que no es preocupa per ella, l'únic en qui -avui- ha posat les seves mirades. Quan el descans a la fàbrica ha acabat i les altres joves han tornat a la feina, passa Carmen molt a prop de la fàbrica i llença una flor al sergent i desapareix. José s'ha aixecat i observa la flor i segueix amb la mirada la dona. Micaela s'acosta, portant-li una carta, diners i un petó de part de la seva mare. Don José és feliç, perquè algun dia Micaela serà la seva esposa. Encara no s'ha acomiadat de la seva amiga d'infància, s'escolta un gran enrenou procedent de la fàbrica. Les dones es precipiten cap al capità Zúñiga explicant amb crits entretallats que Carmen, en una baralla, ha esgrimit un ganivet i ha ferit una altra treballadora, pel que Zúñiga envia José a la fàbrica per detenir a Carmen. Mentre al lloc de guàrdia, el capità escriu l'ordre de detenció amb què José portarà a Carmen a la presó, ella aconsegueix conquerir al jove sergent amb les seves arts de seducció, i ell accedeix a deixar-la escapar, quan sota la seva custòdia serà conduïda a la presó, i així ella li promet donar-li com a recompensa el seu amor, per la qual cosa ella el cita a la nit a la taverna de Lillas Pastia, prop de la Rambla, al Raval. Quan Zúñiga ve amb l'ordre de detenció, don José deixa escapar la cigarrera segons el convingut. El sergent és arrestat per la seva falta al deure.

ACTE II

Una taverna del Raval, la de Lillas Pastia.

Lloc freqüentat per Carmen i els seus companys estraperlistes. Hi ha molta animació i alegria. Juntament amb Frasquita i Mercedes, Carmen canta i balla per als assistents, informant-se pel capità Zúñiga que José ha complert la seva condemna i ha quedat lliure. Escamillo, valerós i temerari torero, fa la seva entrada triomfal a la taverna.

Ell també és un dels pretendents de Carmen, però ella té per a ell, com per al capità Zúñiga, una sola paraula, "esperar".

Mentre els assistents se'n van, entren dos estraperlistes, Dancaire i Remendado, fugint de la guàrdia civil, per "negociar" amb Carmen, Mercedes i Frasquita sobre els seus "negocis". Junts distreuen els policies per poder-se alliberar d'ells i poder fer l'estraperlo sense ser detinguts. Tots estan confabulats, excepte Carmen, que inicialment dubta de les condicions del "negoci" i té dubtes amb don José, que l'ha alliberada de la presó.

Els astuts lladres tenen una bona idea perquè Carmen s'uneixi definitivament a la seva causa, persuadir don José quan arribi a la taverna de desertar i unir-se a la seva colla, ja que pels seus coneixements segurament serà un magnífic aliat en les seves expedicions de contraban. Carmen ho intentarà, primer farà que don José juri el seu amor, després ballarà per a ell i després el retindrà astutament quan soni la retirada des del quartel. José s'inquieta perquè Carmen posa en dubte el seu amor quan ell vol tornar a les seves obligacions, don José s'explica i li confessa de nou el seu apassionat amor. En va, ja que ella l'insta a romandre amb ella o allunyar-se'n per sempre. José vol marxar, però el capità Zúñiga apareix inesperadament a la taverna per veure a Carmen, que s'ha mostrat tan esquiva amb ell. José, posseït per la gelosia, s'aixeca contra el seu cap. Els contrabandistes desarmen Zúñiga i l'acorralen fins al final. Amb això, la carrera de don José ha acabat, acompanyarà a Carmen, reunint-se amb ella i amb la colla dels estraperlistes.

ACTE III

A les muntanyes de Montjuïc o Collserola o qualsevol lloc de camí cap a la frontera.

Els estraperlistes i altres emigrants s'han aturat per a un breu descans. José ha de vigilar les mercaderies mentre els altres esbrinen si el camí està lliure. Carmen, que pregunta a les cartes la seva sort, aborreix a don José, ella amb qui somia és amb el torero Escamillo. Les cartes tenen raó quan, de qualsevol manera que les posi, sempre anuncien la mort? Els contrabandistes continuen la seva ruta: només José queda vigilant. Apareix Micaela, enviada per la mare per buscar a don José perquè l'acompanyi a casa la mare, que està malalta de mort. Llavors, Escamillo, el famós torero, arriba a la muntanya dels contrabandistes, sense previ avís, per visitar la seva estimada, i sense saber que davant seu té a un enfadat don José, li narra amb jactància la seva aventura amb la bella i inconscient dona.

Només la reacció dels estraperlistes que hi ha per la muntanya impedeix que un furibund don José acabi amb la vida del sorprès torero. Escamillo continua sense entendre la reacció de don José i, abans de marxar, convida a Carmen i als estraperlistes a la seva propera corrida a la plaça de les Arenes de la Ciutat Comtal. Quan tots anaven a continuar el seu camí, Micaela li demana a don José que se'n vagi amb ella al poble per veure a la seva mare moribunda. Carmen aconsella amb to burleta a don José que se'n vagi, que ella no vol res amb ell, i don José, veient-se humiliat, la maleeix abans de prendre el seu camí juntament amb Micaela i de jurar-li que es tornaran a veure les cares...

ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

CARMEN

de Georges Bizet

ACTE IV

Plaça de toros de Las Arenas

Una immensa multitud espera "el paseillo" dels toreros. Entren les quadrilles i el poble aclama amb entusiasme a Escamillo, Carmen l'acompanya fins al ruedo. Es casaran. Ara estima al torero i no té en compte les advertències de les seves amigues i les amenaces de don José. Però quan es dirigeixen a la plaça, on la lidia ja ha començat, José li talla el pas, li demana que es decideixi, per última vegada li suplica el seu amor, conjura la seva fidelitat i li recorda temps passats. En va.

Carmen ja ha pres una decisió: Ser lliure o morir. I mentre llença als peus de José l'anell que un dia aquest li havia donat com a prova del seu amor, José arremet desesperat contra ella amb la intenció de matar-la en el precís moment en què el poble aclama a la plaça, amb entusiasme, al victoriós Escamillo.

Don José, un més dels qui creuen que les dones són objectes de la seva propietat, un altre dels que pensen, que la poden matar perquè era seva.

Què passarà amb José?

SINOPSI DE L'ARGUMENT ORIGINAL

Carmen es desenvolupa a Sevilla.

La història gira entorn de Carmen, una bella i seductora gitana que treballa en una fàbrica de tabac.

Carmen captiva a tots els homes al seu al voltant, inclòs el soldat Don José, qui s'enamora bojament d'ella i abandona a la seva promesa, Micaela.

Dancaire i Remendado són dos contrabandistes i amics de Carmen. Ells planegen les seves activitats il·legals i recluten a Don José per a unir-se a la seva banda.

La relació entre Carmen i Don José es torna cada cop més complicada.

Mentre Carmen vol viure l'amor amb Escamillo, Don José cau en la desesperació i la gelosia.

Frasquita i Mercedes, amigues pròximes de Carmen, es preocupen per la seva seguretat i tracten d'advertir-la sobre les conseqüències de les seves accions.

No obstant això, Carmen és fidel al seu desig de viure lliurement i seguir el seu propi camí.

Al llarg de l'òpera, Micaela intenta rescatar a Don José dels encants de Carmen i portar-lo de retorn a la seva vida anterior.

Don José, turmentat per la gelosia, l'obsessió i la seva incapacitat per a controlar a Carmen, finalment es veu consumit per la ira i la desesperació.

En un moment de fúria, Don José apunyala a Carmen fins a la mort.

Fotografia cedida per Carmen y Manuel Lorente ballarins en actiu als anys seixanta a Barcelona

Posada en escena
Jaume Villanueva

Jaume Villanueva

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, és director i autor teatral; actor, ajustador i director de doblatge; i director i guionista de ràdio i televisió.

Debuta en la direcció el 1982 amb *Zoo Story*, d'Edward Albee, traduït per Terenci Moix. Aquest mateix any va guanyar el premi Adrià Gual al millor projecte de direcció per *La desaparició de Wendy*, de Josep M. Benet i Jornet; protagonitzada per Martí Galindo i Loles León, un gran èxit de públic i crítica a Madrid i a Barcelona.

Incapaç de plantejar qualsevol estratègia mercenària que el faci créixer, només dirigeix quan se sent íntimament implicat en les obres que l'apassionen.

Amor a mitges, d'Allan Aikbourn; *El supervivent*, de Manuel Vázquez Montalbán; *La veu humana*, de Jean Cocteau; *Carpa Barcelona* (que dirigeix obligat per Mario Gas per a l'Olimpíada Cultural); *Tirant lo Blanc*; *1789, La Revolució*, per a Catalunya Ràdio, són algunes de les seves produccions més personals.

El 2005, gràcies a la inoblidable amistat de J. Arias Velasco, funda Octubre Teatral, potser l'etapa més brillant de la seva controvertida carrera teatral.

Con *Belisa*, de Federico G. Lorca, que dedica a Hermann Bonnin (inoblidable mentor estimat) el fa mereixedor de ser nominat com a millor director visitant per l'Association of Entertainment Critics of New York (ACE); després d'una aclamada gira nacional i una brillant temporada al Teatro Español, l'obra realitza una extensa gira internacional; cal destacar l'extraordinària acollida als teatres d'Estats Units i Mèxic, on va inaugurar el Festival Cervantino. *El llanto*, un altre Lorca representat en teatres tan emblemàtics com The Carnival de Miami, La Barraca de Lisboa, el Teatre Poliorama de Barcelona, o el Teatro Español de Madrid on va fer una brillant temporada; aclamat unànimement pel públic i la crítica internacional ha estat finalista als premis Max (2009 i 2010).

La Vampira del Raval de Josep Arias Velasco amb música d'Albert Guinovart, uns dels espectacles més estimats pel públic de Barcelona, va obtenir cinc Premis Butaca y un Max a la millor composició musical. *Romance de Curro el Palmo*, concebut a partir de la cançó de Serrat; retrat de la Barcelona xarrega immigrant és el seu espectacle més inusual: estrenat al Festival Grec de Barcelona, amb Nacho Blanco, Quiqui Morente i Antonio Canales, considerat, entre els experts, un dels millors musicals flamencs de tots els temps, tanca, per ara, el periple Octubre Teatral.

Torna a la realitat amb *Abans de l'estrena*, que escriu a petició de Ferran Rañé; malgrat l'extraordinària acollida aconseguida a Vic Ciutat Cultural on s'estrena, passa totalment desapercebut a Barcelona, la seva ciutat.

Direcció musical
Orquestra conduïda per
Xavier Puig

Xavier Puig

Nascut el 1973 a Cervera (Lleida), començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal de la seva ciutat i els amplià posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas (1990-1994). Continuà aquesta formació als Cursos Europeus de Direcció, impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya (1996-1998), i a l'Academie International de Pontarlier (França) (1997-1998).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona i el 1999 fou admès a la Universität für Musik und Darstellende Kunst de Viena, on cursà els estudis de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager.

El març del 2002 guanyà en concurs la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) i el juliol del 2003 el de la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual ha dirigit diferents concerts amb obres de Mozart, Txaikovski i Britten.

Des del 2018 és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès i director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. També dirigeix l'Orquestra de Girona i el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida. Ha dirigit durant vint-i-cinc anys la Coral Ginesta de Cervera, i el Murtra Ensemble, dedicat a la música del segle XX. En l'àmbit operístic fundà la companyia d'òpera de cambra l'Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i actualment dirigeix diversos títols del cicle Òpera al Palau. Ha estat director convidat per nombroses orquestres del país i manté una estreta vinculació amb l'Orquestra Terrassa 48, amb la qual començarà la interpretació integral de les Simfonies de Beethoven.

És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat director convidat en nombroses orquestres de joves i actualment dirigeix el Cours de Direcció de l'Orquestra de Terrassa.

Direcció musical
Direcció
Quim Terméns

ORQUESTRA DE CAMBRA TERRASSA 48

Fundada en la seva forma i filosofia actuals l'any 2000, el conjunt ha donat un gran impuls i difusió de la música per a formació d'orquestra de cordes amb uns programes que combinen una gran investigació i proximitat.

L'OCT48 està dirigida des del violí per Quim Terméns, músic sabadellenc que rep la seva primera formació violinística de la mà d'Ofèlia Rodrigo i posteriorment estudia amb el violinista i mestre Gonçal Comellas amb qui es forma musicalment i realitza els seus estudis superiors. Ha rebut també classes magistrals dels violinistes Arkadi Futer i Michel Barta. És premiat, entre d'altres, amb el Primer Premi de les Arts (apartat de música del sgl XX, Premi Xavier Montsalvatge) atorgat per la Generalitat de Catalunya. En els seus anys de trajectòria ha impulsat la difusió i coneixement d'obres escrites per a cordes sent en l'actualitat un referent en aquest camp.

Ha estat membre de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Actualment realitza el seu treball més cambrístic en el projecte Arcattia amb concerts per tot el país i Costa Rica i ha estat guardonat, entre d'altres, amb el premi Xavier Montsalvatge. Autor de diversos espectacles infantils com Popoff, un compositor despistat, Els quadres de Hartmann, Històries de Tumbuktú, El botó de Haendel i Telemann i la història d'en Quixot; és autor també de diverses composicions per a orquestres de corda d'estudiants.

En el terreny pedagògic s'ha format amb personalitats com Sheila Nelson, Vaartan Manoogian i Mimi Zweig i és autor de diversos espectacles infantils. Desenvolupa la seva tasca docent al Conservatori de Música de Vic com a mestre de violí i director de les seves orquestres de corda i ha estat convidat en xerrades sobre pedagogia, jurat de concursos instrumentals i de cambra, director de trobades d'orquestres juvenils i com a mestre de violí al Curs Internacional de Música Principat d'Andorra. Actualment també és el director artístic del Festival BBVA de Música Religiosa de Vic.

Mestre del cor
Miquel Villalba

Miquel Villalba

Nascut el 1996 a Vilafranca del Penedès, inicià els estudis musicals a l'escola Clau de Sons de la mateixa vila, els amplià a l'IEA Oriol Martorell de la mà de mestres com Mireia Datzira (piano) o Daniel Antolí (harmonia i anàlisi) ha cursat els estudis superiors de música a l'ESMUC en l'especialitat de Direcció de cor i orquestra amb els mestres Johan Duijck i Salvador Brotons. Allà va ser impulsor de l'Ensemble de música contemporània de la pròpia escola. Ha mantingut la formació pianística amb els mestres Adolf Pla (piano) i Joan Grimalt (reducció d'orquestra), i posteriorment ha culminat els estudis amb el Màster de Lied Victòria dels Àngels, també a l'ESMUC, sota el mestratge de Francisco Poyato, Assumpta Mateu, Josep Surinyac i Carmen Santamaría.

El seu rol especialista és el de pianista d'assaig en produccions d'òpera (destacant la participació en projectes socials al Gran Teatre del Liceu o d'òpera contemporània amb el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana) o corals (destacant la producció de la Missa en Si de Bach el 2022 amb el Balthasar Neumann Chor o diverses produccions amb el Cor Bruckner Barcelona i el Cor Zógora). També ha centrat l'atenció en la música de cambra, especialment la vocal, i realitza recitals lírics amb diversos cantants, com Marina Torra, Neus Llorens o Maria Jurado, així com de piano a quatre mans amb el pianista Gerard Morató. Dirigeix el Cor DaCapo de Tarragona i exerceix de director adjunt a l'Agrupació Polifònica de Vilafranca.

Enriqueix la seva activitat musical amb música moderna i espectacles interdisciplinaris. A destacar la composició d'arranjaments corals pel grup Tarta Relena, en el marc del Festival Sónar, la interpretació de teclats amb el grup de rock Moratones, l'espectacle de lied/teatre "Un mapa del cos" amb la soprano Marina Torra i l'artista visual Mariona Ríos i la peça de dansa/pintura "Pig-ment" amb la companyia Siroll.

Figurinista, vestuari i atrezzo
Montse Miralles

Montse Miralles

Actriu de formació, treballa habitualment en teatre, tv, cinema i doblatge. També exerceix com a docent i directora de diferents espectacles, sobretot musicals i òperes. Compagina la seva feina d'actriu amb la seva col·laboració com a dissenyadora i responsable de vestuari de l'empresa familiar Rafató Teatre.

Ha estudiat amb Carlo Gandolfo, John Strasberg, James de Paul, Dominique de Fazio, Bob MacAndrew, Eduardo Daulte.

Dicció i vers amb: Esteve Polls y Salvador Oliva. Tècnica Meisner con Javier Galito-Cava. Master de Càmera (Luis Gimeno, Carlos Manzanares, Carmen Utrilla i Laura Caballero)

Veu, cant i música al Conservatori del Liceu, Alfons Miró, Lídia González, Hellen Gallagher, Paul Farrington (Voice Craft), Cristine Adaire (Met. Linklater), Coralina Colom.

Al teatre l'hem vist a Testimoni de càrrec (Teatre del Raval), El somni de nit de Sant Joan (Nau Ivanow), L'auca del Senyor Esteve (T. Romea), El violinista sobre el tejado, (Madrid y Barcelona) La dama enamorada (T. Lliure) En la ardiente oscuridad, (Mèjico, Israel, Madrid, Barcelona), Sota el bosc lacti, L'augment, (Grec i Teatreneu), Ram de Mar, (TNC), El ventall de Lady Windermere (TNC).

Al cinema i la televisió: Herederos de la tierra, Tros, Acacias 38, Cuéntame,, Com si fos ahir, Cites, Polseres vermelles, Operación Malaya, La que se avecina, Hospital Central, Porca Miseria, Vent del Pla, De moda, Transfuga, La Mary, Laberint d'ombres, Maki Navaja, La moños, De professió API, Todo falso, Prêt a porter, Vostè Jutja, L'auca del senyor Esteve, El prou de les dones, El bigote de Babel, Una historia particular, El planeta imaginari, El Doctor Caparrós, Secta siniestra, Inclinación sexual al desnudo, Perros callejeros II, Los sueños húmedos de Patricia, Jugando a papás, Los bingueros, En qué lío me han metido.

Treballa habitualment en doblatge com actriu, directora i adaptadora de diàlegs. També posa veu a falques i anuncis publicitaris.

Carmen
Rosanna Cooper

Rosanna Cooper. Va néixer a Sheffield. És graduada pel Royal College of Music, on va estudiar amb Rosa Mannion i va obtenir una Màster amb distinció i una Llicenciatura amb honors de primera classe. Va ser becària de TSH Dr. Prince Donatus i Princess Heidi Von Hohenzollern, va rebre el premi Helen Marjorie Tonks i va comptar amb el suport de Josephine Baker Trust.

Ha assolit un èxit considerable en nombrosos concursos internacionals, guanyant el primer premi al Concurs del Cicle d'Òpera al Palau de la Música de Barcelona, el primer premi al festival Verão Clássico de Portugal, el Premi Pepe Eizaga Zarzuela al Concurs Internacional de Cant 'Ciutat de Logroño', i essent finalista en certàmens internacionals d'òpera com els de Tenerife, Santiago de Compostela, Jerusalem, Alfredo Kraus i el Concurs Internacional de Música de Les Corts (CIM).

El seu paper principal és 'Carmen' de Bizet i aquest any també interpretarà el paper de Flora a 'La Traviata' de Verdi i el paper de Suzuki a 'Madama Butterfly' de Puccini. A més dels seus extensos compromisos operístics, ha estat convidada a cantar en algunes de les catedrals més importants del Regne Unit, així com a l'Auditori Nacional de Música, al Teatre Real, al Liceu de Barcelona, al Palau de la Música, al Royal Albert Hall i al Royal Festival Hall.

Don José
Facundo Muñoz

Facundo Muñoz, Tenor, nascut a la ciutat de Còrdova, Argentina, comença la seva formació en el cant líric l'any 2011 després d'una important carrera interpretant música folklòrica argentina. En aquest mateix any, guanya per concurs un lloc per formar part del Cor Polifònic de la Província de Còrdova (Argentina).

Debuta el 2014 en el seu primer paper com a solista a la sarsuela "Luisa Fernanda" sota la direcció d'Enrique Ricci. El 2015 interpreta el paper d'Alfredo a "La Traviata" i el 2016 a "Un Ballo in Maschera" de Verdi. Durant aquests anys, viatja a Itàlia per realitzar un Màster de Tècnica Vocal amb la mestra italiana Franca Mattiucci.

El 2017 es trasllada a Barcelona i, per recomanació del tenor argentí Luis Lima, estudia tècnica vocal amb Natasha Tupín i repertori amb Fernando Álvarez. Ha realitzat màsters de cant amb Francisco Araiza, Jaume Aragall, Francesca Roig i Cecilia Lapponi.

Ha interpretat en diferents produccions els papers protagonistes de les òperes "Tosca", "Carmen", "Traviata", "Il Trovatore", "Aida", "Pagliacci", entre d'altres.

Escamillo
Joan Garcia Gomà

Joan Garcia Gomà, baríton. Es va iniciar a l'Escolania de S. Agustí de Sabadell. Després al Barcelona Opera Studio, Amics Òpera Sabadell i Acadèmia Savall. Classes de cant de Montserrat Caballé, Jaume Aragall, Carlos Chausson, Raquel Pierotti, Francesca Roig, Roberto Accurso i María Gallego. Ha interpretat els rols de Papageno (Flauta màgica), Giorgio Germont (Traviata), Marcello (Bohème), Belcore (Elisir d'Amore), Escamillo (Carmen), Sílvio (I Pagliacci). En sarsuela els rols principals de La Leyenda del Beso, La del Manojó de Rosas, La del Soto del Parral, Katiuska, Cançó d'Amor i de Guerra. En oratori i cantates; Mesies de Händel, Passió segons Sant Mateu de Bach, Carmina Burana d'Orff, Requiem de Fauré. Ha treballat amb La Fura dels Baus i Comediants. Va ser 3r premi al concurs Mirabent Magrans 2012, 3r premi al Concurs de Cant de Logroño 2011, i el XIV Concurs Mirna Lacambra 2010.

Alexandra Nowakowski

Elogiada per Opera News pel seu "cant apassionat" i la seva "veu platejada", Alexandra Nowakowski torna a The Metropolitan Opera per a la temporada 2022/23 com cover de Barbara/Mrs. Latch en The Hours (Puts), Voce dal cel en Don Carlo i Sophie en Der Rosenkavalier. Com a finalista del concurs El Primer Palau, va presentar un recital en solitari amb Michał Biel al Palau de la Música de Barcelona. També canta Exsultate, jubilate de Mozart i Shepherd on the Rock with Symphony in C de Schubert.

S'uneix a l'Orquestra del Festival Artosphere per a acabar la seva temporada novament amb Exsultate, jubilate de Mozart..

Micaela
**Alexandra
Nowakowski**

Frasquita
Imma Masramon

Imma Masramon. Nascuda a Vic, va estudiar al Conservatori Superior de Cant del Liceu després de completar la seva llicenciatura en Economia. Va assistir a diversos cursos i classes magistrals a l'estranger (Itàlia, Praga, Moscou, França). Alguns dels seus papers més destacats inclouen Musetta (La Bohème) i Papagena (Die Zauberflöte) al Palau de la Música. Va interpretar Pamina (Die Zauberflöte) al National Opera Center de Nova York, Nedda (Pagliacci) i Tatiana (Eugene Onegin) al Pokrovsky Theatre de Moscou, entre d'altres com Lisa (La Sonnambula), Adele (Die Fledermaus)... També actua al Teatre del Liceu i en l'espectacle musical de la companyia 'MusicHasNoLimits', i continua actuant regularment a Itàlia, entre d'altres llocs.

Mercedes
María Jurado

María Jurado Obradors va realitzar els seus estudis de cant al Conservatori Superior Liceu de Barcelona. mezzosoprano i violoncel·lista destacada per les seves actuacions en rols com: Dorabella a 'Cosí fan tutte' de W. A. Mozart, Cherubino a 'Le Nozze di Figaro', 3a Dama i 3r Knabe a 'La flauta màgica' de W. A. Mozart, Mercedes a 'Carmen' de Bizet, Hansel a 'Hansel i Gretel' de E. Humperdinck. Ha actuat arreu del món EUA, Cuba, Mèxic, Islàndia, Grècia, Itàlia i Espanya. S'ha format amb mestres de prestigi com: Kurt Widmer, Lorraine Nubar, Cynthia Sanner, Ketevan Kemoklitze, Alexia Voulgaridou, Eric Halfvarson, Michelle Breedt, Mariella Devia, entre d'altres.

Morales
Alejandro Chelet

Alejandro Chelet, naix a La Pobla de Vallbona (València). Graduat al Conservatori de Música Municipal de Barcelona, obtenint el títol de Menció d'Honor en l'especialitat de cant. L'any 2021 va ser guardonat a la "XXV Edició del Curs de Professionalització" de l'Escola d'Òpera de Sabadell de l'òpera Il barbiere di Siviglia de G. Rossini. Com a solista ha interpretat el Dottor Bartolo de Il Barbiere di Siviglia amb LG Artist Management en gira per Espanya. Recientment ha estat Il Comissario Imperiale a la Madama Butterfly de G. Puccini amb la producció de la Fundació Òpera Catalunya. També ha debutat el Barone Douphol de l'òpera La Traviata i Dancairo de l'òpera Carmen al Palau de la Música Catalana.

Remendado
Adrià Mas

Adrià Mas. Es va formar en art dramàtic al Col·legi del Teatre de Barcelona. Es va graduar al Conservatori Superior de Liceu de Barcelona en cant líric sota la tutela de la soprano Elena Copons.

Entre les seves experiències professionals destaquen: La Petite Messe Solennelle de Rossini, La Misa de la Coronación de Mozart, La traviata, interpretant el paper de Gastone, Suite of Myself de Raquel García Tomás, estrenada a l'Auditori de Barcelona, i la missa Harmonimesse de F.J. Haydn, presentada al Festival d'Òpera de Vila-real, entre d'altres.

Actualment, continua perfeccionant-se amb el mestre Eduard Giménez i la pianista Marta Pujol.

Dancaire
Jordi Ferrer

Jordi Ferrer, Baríton, nascut a Barcelona l'any 1989. Graduat al Conservatori Superior del Liceu, va finalitzar els seus estudis amb el baix-baríton Carlos Chausson. Ha rebut lliçons de mestres de prestigi com Nelly Miricioiu i Alessandro Corbelli. Actualment segueix fent formació de perfeccionament amb els mestres Carlos Chausson i Marta Pujol. És membre de la formació vocal "Quintet Momentum" amb qui treballa regularment i membre de diversos cors. Com a membre del cor de les òperes de la Fundació Òpera de Catalunya, ha interpretat petits rols durant les últimes temporades i també a debutat el rol de Dancairo de l'òpera Carmen al Palau de la Música Catalana.

Zúñiga
Danil Sayfullin

Danil Sayfullin, baix, va néixer a Rússia en 1982. Establert a Barcelona des de 2000. Es va llicenciar en el Conservatori del Liceu Superior.

Al mateix temps estudiava la tècnica vocal amb la professora Svetlana Nesterenko a Moscou.

En 2018 va debutar en l'Òpera de Sabadell amb el paper d'Il Gran Inquisitore (Don Carlo, G. Verdi).

Des de 2018 és solista

TENORS

José Luis González

Albert Valero

Victor Galiano

Carlos Lezcano

Roger Vicens

BAIXOS

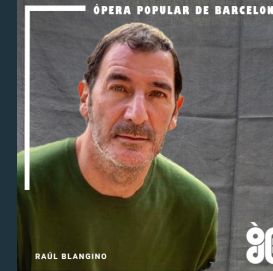
Alejandro Chelet
Morales

Carles Salmons

Ariel Seras

Raül Blanguino

Germán Casetti

SOPRANOS

Ana Yanini

Ayelén Seras

Alba Martínez Nieto

Marie Laure Butty

Victorina Pérez

MEZZOSOPRANOS

Marta Mateu

Sara García

Nadia Ruseva

Maria Batlle

Carmen Berenguel

BALLET

Kevin Donaire
Coreografia

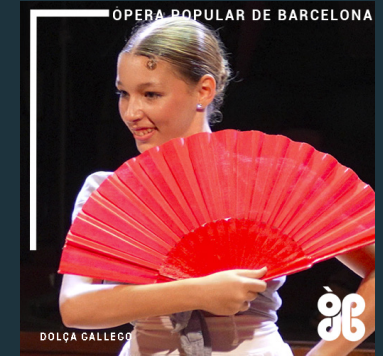
Alejandro Cabrera

Guillem Calderón

Izan Campos

Dolça Gallego

Sofia Lasheras

Daniela Martín

Adam Olivares

Alejandro Vizúete

EQUIP ARTÍSTIC I TÈCNIC

Caracterització
Mary Cortés

Caracterització
Laura Liñán

Regidoria
Aina Delgado

Regidoria
Julianna Tauber

Vestuari i utilleria
Anais Roca

PROPERAMENT

13-04-2024 - 18h

24-05-2024 - 20h

29-02-2024 - 20h
24-06-2024 - 19h

15-06-2024 - 20h

una producció de

ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

una producció de

ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

amb el suport de

amb la col.laboració de

Institut del Teatre

www.operapopulardebarcelona.cat